

ובדברי אבותינו

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עטרת חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בנשיאות מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

רח' הרא"ש 2 אלעד, ישראל. טל: 03-9097022

הגיליון מופץ בכל בתי הכנסת ק"ק תימן בעיר אלעד ועוד..

פניני הלכה

**מילה שזמנה בפורים מנהגינו שמלין
אחר התפילה בבית**

כתב הרב כף החיים (סי' תרצ"ג ס"ק ל): כאשר יש ברית מילה בפורים, החדיד סי' רס"ז כתב דמלין אותו אחר סיום כל התפלה כשאר הימים יעו"ש. וכ"כ ב"י ביו"ד סס"י רס"ב בבד"ה בשם או"ח סי' רנ"א יעו"ש. וכ"כ הרדב"ז ח"א המשך בעמוד הבא

בנתיבי החינוך

הרב אליהו נהרי שליט"א מנהל הת"ת

וְעִשִׂיתָ שְׁלָחוֹן עֲצֵי שִׁטִּים וְגו' וְעִשִׂיתָ לוֹ זֶרֶזָהב סָבִיב (שמות כה. כג-כד) פרש"י: זר זהב. סימן לכתר מלכות, שהשולחן שם עושר וגדולה, כמו שאומרים שלחן מלכים (יומא עב.), ע"כ. וכתב עליו הרמב"ן וז"ל: וכן הדבר, שזה סוד השולחן, כי ברכת השם מעת היות העולם לא נברא יש מאין, אבל עולם כמנהגו נוהג, דכתיב (בראשית א לא) וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד. אבל כאשר יהיה שם שרש דבר תחול עליו הברכה ותוסיף בו, כאשר אמר אלישע הגידי לי מה יש לך בבית (מ"ב ד ב), וחלה הברכה על אסוך שמן ומלאה כל הכלים, ובאליהו כד הקמח לא כלתה וצפחת השמן לא חסר (מ"א יז טז). וכן השולחן בלחם הפנים, בו תחול הברכה, וממנו יבא השובע לכל ישראל. ולכן אמרו כל כהן שמגיעו כפול אוכל ושבע (יומא לט.), עכ"ל.

וכתב מרן הגר"י רצאבי שליט"א ב'שע"ה' (סי' כ"ט הכ"ב): יש אומרים שאין לעמוד או לשבת על השולחן מטעם שאמרו חז"ל (ברכות נה.) שהשולחן דומה למזבח, עכ"ל. ובעיני יצחק' (שם אות ל"ח) הביא את המקורות לכך שהם שולחן הטהור למהר"א ראטה במאמר תיקוני והנהגות השולחן דף קל"ג, ומביאו גם בשו"ת רבבות אפרים חלק ו' סימן צ"ה. והוסיף על זה וכתב בזה"ל: ומפני שלא נזכר זה בפוסקים ושאר רבנותא הקודמים (והרב המחבר הנזכר נלב"ע בשנת ה'תש"ז, זיע"א), העליתיו בלשון יש אומרים. גם יש להעיר קצת על דבריו, ולפיכך אעתיק לשונו תחילה, אמרו שאסור להרוג כינה על השולחן. וכן נכון שלא ליתן עליו מסרק כלל. וכן לא ישב ולא יעמוד על השולחן, וגם לא יניח בניו הקטנים שיעמדו על השולחן. וגם קיבלתי כי זה סכנה ח"ו. והכל בשביל ששולחן דומה למזבח וצריך להתנהג בקדושה, ואז שולחנו מגיז עליו מכל רע בזה ובבא, ויקויים בו (תהלים כג ה) תערוך לפני שולחן ע"כ. והנה מה שכתב בלשון אמרו, אינו נמצא בדברי חז"ל, רק הוא בספר חסידים סימן ק"ב ווע"ע שם בסימן תתקכ"ב, והביאו המג"א סימן קס"ז ס"ק י"ג ושאר אחרונים שם. וקאי רק על העניין הראשון של הריגת כינה על השולחן, ומשם ואילך דברי בעל שולחן הטהור ניהו. וגם עניין זה עצמו של הריגת כינה, אף דנקטו כולם בלשון איסור, מ"מ בעל קיצש"ע בסימן מ"א סעיף ו' נקט בלשון "טוב ליהרהר", ונראה דסבירא ליה דלשון אסור לאו דוקא וכמו שמצינו בכמה דוכתי, ואחריו נמשכתי לעיל סימן כ"ח סעיף ט'. וע"ע ביוסף אומץ להר"י יוזפא דף רע"ח, ובספר מנהג ישראל תורה סימן ק"ע אות י"ג, עכ"ל.

למדנו ששולחנו של האדם מעלות גדולות בו. ומזה נבין יופי מנהגי אבותינו והדרם, שאף בפיסה הזכירו רבות מעלת השולחן שהיו מזכירים שולחן על ענייני כבוד. דוגמא לזה, מה שכתב ב'שע"ה' (שם הי"ח) וז"ל: מנהגינו שהנכנס אצל חברו והוא אוכל על שלחנו, מזמינו לסעוד עמו בלשון זה וצדיק יבוא על שלחן. וְהָלָה עוֹנָה, וצדיק יאכל בו. והוא מנהג דרך ארץ להחשיב זה לזה צדיק, עכ"ל. וכן מי שנתארח בבית חברו, לאחר גמרו לברך ברכת המזון אשר בתוכו כלל ברכת האורח, היה אומר למארחים, שלחנכם לא יחסר. ובעל הבית משיבו, שלחן אלדיים הוא, ע"כ. וכבר הפסוק מעיד ואומר (תהילים כג. ה) 'תערוך לפני שולחן נגד צררי' כיעוין שם במפרשים.

לכן הקפידו אבותינו שהשולחן תמיד יהיה מסודר ולא היו נשארים עליו דברים שאין בהם צורך. ובעת אכילת הגעלה כאשר הצטבר מעט לכלוך משירי המאכלים על השולחן, היו מסלקים זאת לתוך כלי שהיה מוצנע תחת השולחן. וכל זאת כתבנו, היות ויש לחנך לזה כבר מקטנות. וכבר היה פעם שנתארחנו כמה משפחות יחדיו, ואחד מבני שטרם מלאו לו שנתיים ימים הרים רגלו לעלות על השולחן, ואמרתי לו אסור, ותיכף ומיד הסיט רגלו למטה. ואחד מהנוכחים התפעל מאוד איך ילד קטן כזה מבין ואינו מטפס. אך הוא אשר אמרנו, החינוך הוא מקטנות. אם מקפידים על קדושת ומעלת השולחן תמיד ונחרדים מזלזול בו, אזי חודרים הדברים ללבבות הילדים. וככל שנקפיד לשמר מנהגי אבותינו בפנינו כהנ"ל, כן תגדל תודעת הדבר.

וכדאי לעלות את אשר כתב בספר 'תהלות ה'" (הובא במעט לועזי) על פסוק (תהילים קכח. ג) 'אשתך כגפן פריה בירכתי ביתך בניך כשתלי זיתים סביב לשלחנך' וז"ל: ברכה זו רק אם אשתך בירכתי ביתך, שנוהגת בצניעות. ובניך כשתלי זיתים סביב לשלחנך, שאינם יוצאים לחוץ לקבל השפעות זרות אלא מקבלים דעת ותבונה מפיו, עכ"ל. והרד"ק פירש: ואמר סביב לשלחנך. שיהיו לפניך לשרתך בעת שתאכל יהיו תמיד סביב לשלחנך שלא יהיו משולחים וזוללים וסובאים אלא לא יאכלו ולא ישתו אלא על שלחנך, עכ"ל.

יתגברו משפע ברכה העליונה, האנשים והנשים היקרים, החפצים בעילום שמם והם מהורזוין למצוות ומפרישים מהונם זכר למחצית חשקל לקיום והיוזק המוסדות. יהא רעוא שלא יחסר מהם כל טובה וברכה, ומעת חלקם יהיה רק ברכה והצלחה, ואפשר ועושר תמיד ישירו במעונם, אכ"ר.

מחידושי רבותינו

מספר פאר מלכות עמי ב' למוהר"ר סעדיה בן אור זצ"ל

מעלת התפילה

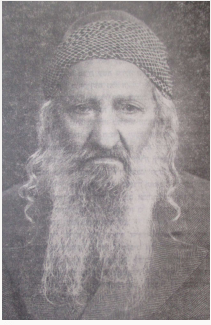
'תפלה לדוד שמעה ה' צדק הקשיבה רנתי האזינה תפילתי בלא שפתי

מרמה' (תהילים יג, א)

פתרונות לשבת 'יתרו'
אחודה חידה! אם זרחה השמש עליו' (שמות כב. ב), ופירושו: אב ובן שגנבו אחד לשני, לאב מותר להרוג את בנו, ולבן אסור להרוג את אביו כמובא בגמרא יעוין ברש"י.
הזוכה: אליסף דחבש.
מי בתמונה? שבוע אחרון לפתרונה.

תבה בת ד' אותיות שנכללה בפסוק לאחר ג' תיבות ובן שתייהן ימצא שימי אחד בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

מי בתמונה?

בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

הנה דוד המלך נעים זמירות ישראל עליו השלום, הזכיר במקרא קודש הלזה שתי לשונות, רינה ותפילה, שהם שניים מתוך שמונה השמות שנקראת בהם התפילה. ובא ללמדנו בזה, כי עריכת התפילה צריכה להיות ברינה וקול זמרה, כמאמר הכתוב (לקמן ק) עבדו את ה' בשמחה בואו לפניו ברננה. והטעם הוא, לפי שקול הרינה בזמן התפילה והתחינה, הוא מעורר את הכוונה, ומביא את המתפלל לידי התעוררות עצומה, והתרומומות רוח כבירה ואיומה, והשתוקקות נפלאה, הנמשכת אל האדם ממרומי קרת השכינה העליונה, אם הבנים שמחה, אימא עילאה, אשר תוסף לתת כוחה לה, ליאור באור החיים של הוי"ה, ויאור לנו באור מלך חיים, המלך הקדוש, מלכא עילאה קדישא.

ולאור זה, כסוף תכסוף הנשמה הטהורה, להיותה דבוקה בדבק טוב ההתדבקות העליונית, האלדית הרוחנית, והתשוקה והדביקה, והחפיצה והשקיקה השמימית העילאית, המפעמים בליבו הטהור של האדם הנעלה, האיש הישראלי היקר מפז ומכתם אופיר, האיש התמים, הדובר אמת ופועל צדק, על פי דרכי השם ברוך הוא. ומפעלותיו מפעלות אלדים חיים, ועוזו ונפלאותיו, אשר עושה עם האיש הישראלי המפואר, המפאיר את בוראו ויצר בראשית חי וקיים.

ונראה לי בס"ד רמוז נאה בזה, והוא כי תיבות תפלה רנה, עם התיבות, עולין בגימטריא יחוד נשגב ונפלא ויאה וטוב הוי"ה אדניי אלדים. לרמוז כי על ידי התפילה הנאמרת ברינה, בקול תודה וברננה, גורם האיש הישראלי לייחד נעלה דשלושת השמות הקדושים הללו, הוי"ה אדניי אלדים.

ועוד, כי התפילה הנאמרת על ידי האיש הישראלי בקול רינה, היא גורמת עליו נפלא, הדור ונעלה, לשכינת עוזינו, צפירת תפארתנו, הרמוזה בשם אדניי, עם דודה הוי"ה ברוך הוא. ויהיה מיתוק הדינים, וביסוס הגבורות, הכלולים בשם אלדים חיים. ויהיה מיתוק לקיץ צירופים דשם אלדים, בזהר ונוגה, הוד והדר.

ועוד נראה לי בס"ד רמוז נאה בזה, והוא כי תיבות תפלה רנה, הן נוטריקון, תכתיר פאר לחיי העולמים, ראש נועם האצילות. כלומר, שהתפילות הנאמרות בקול רינה והמון תודה, הן עולות למעלה מעלה, ונעשות כתרים ועטרות בראש צדיק חיי עולמין. ועל ידי התפילה הנאמרת ברינה, עלה יעלו כל העולמות עד אצילותן העליון, ויתקשרו בקשר אמין וחוק, ויחדיו יהיו תמים, לחבר את האוהל להיות אחד, אמן.

ונראה לי בס"ד עוד רמוז נאה בפסוק זה, והוא כי ראשי תיבות תפילה לדוד, הן אותיות ת"ל. וראשי תיבות שמע יי, הן אותיות ש"י. ואות צ' שבראש תיבת צדק, עם הכולל, עולה בגימטריא הוי"ה אדניי. וראשי שאר תיבות הפסוק, הקשיבה רנתי האזינה תפילתי בלא שפתי מרמה, עולים בגימטריא אור שבת האל. ויותר שבע, כנגד שבע ברכות שיש בתפילות שבת קודש.

וכל זה בא לרמוז וללמד, כי על ידי כל תפילה הנאמרת מפי האיש הישראלי בקול רינה, נגרם מיתוק חמש גבורות דמנצפ"ך, הרמוזות בחמישה שמות אלדים, העולים בגימטריא ת"ל. ואז תיחשב התפילה כמו שי נאה לקודשא בריך הוא ושכינתיה, הרמוזים בשמות הוי"ה אדניי.

ובזה יהיה אור זורח ומבהיק, נוגה ומבריק, בכל העולמות הקדושים, עולמות אבי"ע, אצילות בריאה יצירה עשייה, כדמיון האור הקדוש הזורח ומאיר בעת התפילות דשבת קודש, שיש בכל אחת מהן שבע ברכות. ותהיה התעצמותן ברוב עוז ותעצומות, ברקיהן מאירים מן העולם ועד העולם, באור נפלא ונשגב, אור יקר ונערב, מאוד מאוד הפלא ופלא. ברוך יוצר המאורות.

ובאופן אחר נראה לי בס"ד רמוז נאה בזה, והוא כי ראשי תיבות תפילה לדוד, הן אותיות ת"ל. וראשי תיבות שמע יי, הן אותיות ש"י. ואות צ' שבראש תיבת צדק, עם הכולל, עולה בגימטריא הוי"ה אדניי. וראשי שאר תיבות הפסוק, הקשיבה רנתי האזינה תפילתי בלא שפתי מרמה, עם מניין התיבות ועם הכולל, עולים בגימטריא אור קדוש שם, עם מניין התיבות.

ובא לרמוז וללמד, כי על ידי הוד הדרת קדושת התפילה, הנאמרת ברינה ובכוונה גמורה, ומחשבה טהורה, אז יתמתקו הדינים דחמישה שמות אלדים העולים בגימטריא ת"ל. ותהיה התפילה נחשבת כמו שי יקר ונהדר, נאה ומפואר, לקודשא בריך הוא ושכינתיה, הרמוזים בשמות הוי"ה אדניי. ויתייחדו יחוד גמור ושלם בתכלית השלימות, ומיוחד בתכלית האחדות.

ואז אור קדוש זורח בנגוה זהר, והוד יקר, ויאיר ברקיו תבל, והארץ האירה מכבודו. ותתעלה ותתגדל ותתעצם ותתחזק, ותעלה המלכות הרמוזה בסוד תיבת שם, לעלות למעלה מעלה, בסוד עטרת תפארת, נוגה וזהרת, בסוד ברה כחמה איומה כנגדלות, זכה וברה, מאירת עינים, מקדש מלך, עיר תהילה, כלה יפיפיה, חמדת העין, יפת העינים, היא שכינת עוזינו, צפירת תפארתנו, רחל אימא קדישא, כלילת היופי, יפה נוף הר ציון וירושלים. ואשרי האיש הישראלי אשר יש לו יד ושם בעניינים אלו, לכוון את מעשיו ולייסד את אמרי תפילותיו, בדרך העולה בית אל.

גם סופי תיבות הפסוק עם הכולל, עולים בגימטריא הודי הבינה וזיוי החדוה, לרמוז כי על ידי התפילה והרינה, יגברו החסדים ויתעצמו הרחמים, ויאירו בתוקף עוז גבורות חסדיהם וגשם מטרות פלאי פלאות שערי הוד הבינה וזיו חן החדוה, ויאירו ברקיהם בכל העולמות העליונים, והעולמות התחתונים, מניצוצי זוהר הבינה, ושביבי נוגה החדוה, במלוא עוזם ותפארת גדולתם, וחוסן יקדם ועוזו גוונם. ישר יחזו פנימו, לראות ולחזות באור פני מלך חיים. בני ציון היקרים בני עליון, גוי טהור, גוי קדוש בקדושה המשולשת, אשר הקדושה המסוה על פניהם כקרן אור טהור, קורנת וזהרת. ואשר לאור קדושתם נמשכים עליהם ניצוצי אורות פני מלך חיים, עטרת תפארת וצניפי מלוכה, באור יקרות, נסוכים על פניהם ככותרת. אשרי עין ראתה כל אלה.

פניני הלכה

המשך מהעמוד הקודם ס' רנ"א. וכ"ה דעת הפר"ח ובביאורי הגר"א. וכתב הכנה"ג בהגה"ט דכ"ה מנהגם וכ"כ לעיל בס' תרפ"ז בהגה"ט ובהגב"י יעו"ש וכ"כ היפ"ל ח"ב או י"ד. ע"כ.

ואף השת"י כאן השמיט הגהת הרמ"א שכתב שמלין התינוק קודם קריאת המגילה וציון למה שכתב הוא עצמו בסוף ס' תקפ"ג ששם כתב שמנהגינו לימול אחר יציאה מבית הכנסת, והטעם כיון שכל אחד מל בביתו ולא בבית הכנסת, עכ"ל. וכן כתב מרן הגר"י רצאבי שליט"א בשע"ה סימן קכ"ב סעיף לב.

לזש"ק
תומר ישראל בן יעקב
ואודליה בת מנשה

לעילוי נשמת
מרת חביבה בת רחמה
אוחנינה ע"ה תנצב"ה

לעילוי נשמת
מוהר"ר חיים בן שלמה עדני זצוק"ל
מרא דאתרא דאליכון, תנצב"ה

מהליכות אבותינו

ואשתעשע במצותיך

אמר שלמה המלך ע"ה על התורה 'אילת אהבים ויעלת חן, דדיה ירוך בכל עת, באהבתה תשגה תמיד' (משלי ג. יט). כן היה הדבר אצל אבותינו הקדושים, עד שידעו את התורה שבכתב על פה, ולא רק אותה בלבד אלא אף תורה שבע"פ היתה שגורה בפייהם. וכל זה מרוב אהבתם את התורה. על כן לא נפלא הדבר שרבים הזקנים, שעל אף שנלקח מהן מאור עיניהם ב"מ, עכ"ז היו עוסקים בתורה מתוך זכרונם וזה היה שעשועם, ולא אמרו סומא חשוב כמת, ואני פטור מלימוד תורה. ורבים הסיפורים, ודי שנעלה אחד מהם כפי שסיפרו על הרב שלום זכריה זצ"ל ילדיו (שו"ת רש"י עמ' שג"ב) בזה"ל:

אבי כדרכו היה יושב ולומד תורה, ואח"כ נגמר לו מאוד עיניו ולא היתה לו בעיה, היה יודע הכל בעל פה אפילו פלפולי התלמוד ואיפה נמצא כל פרוש של סוגיה או ענין כל שהוא, באותו זמן היה מנהל בית ספר אגודה בא אליו, ויושב איתו ואבא היה שואל אותו מהתלמוד כל מיני שאלות, והמנהל היה פוער את פיו ואין לו מענה למרות שעיקר עסקו בתלמוד, ואז אבא ז"ל היה אומר לו תפתח עמוד פלוני פרק פלוני פסוק פלוני ושם תמצא את התשובה שהיא כך וכך וכך והיא, והמנהל היה מתפלל על בקיאותו וזכרונו המופלא של אבא, למרות שכבר לא היה רואה, ולא פסק מלבוא כל יום אל אבא בכדי להתפלל איתו בתלמוד, ושאל מורי אני נדהם מאין לך כל הבקיאות הזאת, אשריך מה טוב חלקך.

לרפואת
דוד בן יאיר
והודיה בת אוריאל אהרן
ואודיה בת שלומי
בתשכחע"י

ויקחו לי תרומה וגו' (שמות כה. ב)
רז"ל (שמות רבה פ' ל"ג) דרשו בפ"י, אמר הקב"ה לישראל: מכרתי לכם תורת, כביכול נמכרתי עמה. משל למלך שהיה לו בת יחידה וכו', עד איני יכול להניח את בת, וכו'. כך אמר הקב"ה לישראל: נתתי לכם התורה, לפרוש הימנה איני יכול, אלא בכל מקום שאתם הולכים, בית אחד עשו לי שאדור בתוכו, ע"כ. גם אומרו: ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם, בתוכו לא נאמר אלא בתוכם, בתוך כל אחד ואחד, שעיקר לימוד התורה, הוא בכוננת הלב לש"ש. וז"ש: ויקחו לי תרומה, ר"ל: אם תרצו שתקחו לי, לי ממש לשכון בתוכם. תרומה אותיות תורה – מ, ר"ל: תתעסקו בתורה שניתנה למי יום. והכל יהיה לש"ש, והייתה: מאת כל איש אשר ידבנו לבו, שהכל הולך אחר כוננת הלב, שירצה לעסוק לש"ש, ואז יהיה הלב ראוי והגון לשכון בתוכו, וק"ל.

כל היושב אצל החכמים צריך לישב בענוה, וסימניך ולפני כבוד ענוה. וארז"ל: אין כבוד אלא חכמים, שנא': כבוד חכמים ינחלו. וביאור הפסוק כך הוא: כל היושב לפני כבוד שהם החכמים שנקראו כבוד, צריך להיות בו ענוה, ודו"ק.

הרוצה שתינתן לו החכמה בירושה (כלומר: שיהיה חכם גדול), יתדבק ביראה, וסי' ראשית חכמה יראת ה', דדרשינן ראשית לשון: ירושה. והענין כך הוא: כל הרוצה להיות לו ראשית חכמה (כלומר ירושת חכמה), צריך יראת ה'. עוד אפשר לומר, והוא: כי אמרו"ל (אבות פ"ב): מרבה ישיבה מרבה חכמה (כלומר שמרבה ישיבה בביתו לישב על התורה ועל העבודה, ואינו מרבה ביציאות חוץ, או מרבה חכמה). וז"ש: ראשית חכמה וגו', כלומר: ירושת החכמה לאדם היא בעסק התורה שהיא נקראת יראת ה', כי תורה גי' יראת. ומה שנקראת התורה – יראת ה', הוא לפי שהתורה כולה היא שמותיו של הקב"ה, כלומר: התורה שהיא (גימ') יראת, היא כולה שם יי"י, והבן.
(ועשרת תפארת' למהר"ח סנואני זצ"ל)

בדרכיהם אתהלך...

מבין בדעתו ימצא עושר וכבוד (ח"ב)

אך ריקם מן הממון ומן המטלטלין ומן הכלים, כי במשך שנים הללו שהיה לומד כלה ממון אבותיו, וכשגמר הממון פנה אל המטלטלין ואל הכלים ומכרם בהספקתו והספקת אנשי ביתו והספקת הרבנים המלמדים אותו והספקת אנשי ביתם בריוח ולא בעצמו כמאכל בני אדם חשובים ונכבדים ולא כמאכל הדיוטות ועניים, קיים בעצמו אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה, כמו שעשה ר' יוחנן מרה דארעא דישראל, עיין קהלת רבה על פסוק כי זה כל האדם.

אחרי שגמר הלמוד כרצון לבו התחיל מוצר איך לעשות בצרכי מחיתו ומחית אנשי ביתו, ומחפש והולך אם המצא ימצא עוד כלי למכרו בדיו, ויהי היום ערב שבת אחד, ויאצוהו אנשי ביתו לאמר אין לנו לא חטים ולא עצים ולא שום דבר מצרכי שבת, אמר להם כלום נשאר לנו איזה כלי, אמרו לו עדיין יש לנו המנורה של אבן אשר אנו מדליקים בה בליל שבת, אמר תנו אותה לידי ואלך אולי אמצא לה קונים ונקנה צרכי שבת, הביאו לו המנורה ונכנס החדרה וסגר הדלת בעדו והניחה לפניו ושפך שיחו לפני ה' ודמעותיו נגרים כמים, אמר לפניו רבש"ע גלוי וידוע לפניך שלא נשאר לי מכל הון שהניח לי אבי אלא מנורה זו, ולא פורתי כל ממוני אלא לכבוד שמך ותורתך ובטחתי על רחמיך וחסדיך, אגא ה' עשה למען קדושת שמך ולמען כבוד תורתך שלא יתחלל שם שמים על ידי עניי כי הכל יודעים ששבת עניי שקידתי על הלמוד, ויבכה בכי גדול עד אשר שבעה נפשו בכיה, ויקנח הדמעות מעל פניו ויתאפק ויצא אל השוק והמנורה תחת כנפיו וימכור אותה ויקנה כל צרכי שבת, ויכנס לשבת בשמחת לב באהבת אלדיו ותורתו.

הקב"ה שמע תפילתו ונעתר לתחנתו ויתן בלב המלך לבטל המטבע הראשון ולעשות מטבע חדש, וישאל לנצבים עליו, כלום נשתיר איש מבית הלוי הממונים על המטבע? אמרו לו יש ויש, יש עוד בן לנשיא שלום איש טוב והגון לעמוד לפניך, מיד ביום שבת קודש בעת קריאת ס"ת שלח המלך אחריו ויבא לפני המלך, ויאמר לו המלך עלה בדעתי וכן הסכימו כל השרים לעשות מטבע חדש, ועתה אין דעתי נוחה למנות על משרה זו אלא אתה מכל בית אביך, אמר לו היום שבת ואסור לי לדבר דברי חול, אבל מחר יבוא הכל על נכון, אמר לו טוב הדבר לך לשלום. וביום א' השכים לפתח המלך, ויכניסוהו עבדי המלך לפני המלך. וידבר לו המלך דבריו איך יעשה המטבע, ויתן לו המלך חמשים אלף ריאלים לילך להתחיל במלאכה בלי התמהמה, ויפתחו לו בית חרשת הנקרא "אלצריבה" אשר יש לו כמה שנים והוא סגור, ויעשר הרב אברהם עושר גדול כפלי כפלים ממה שהיה לו, ויותר ויותר כהנה וכהנה, לקיים מה שנאמר 'ראו ה' קדושו כי אין מחסור ליראיו, וראה עולמו בנוי וחרב ובנוי, והלך בכבוד גדול עד שמת בשיבה טובה וזקן ושבע.

(ריגו המון ציונים יג' יד')

לעילוי נשמת חיים בן יחיא נהרי ז"ל, אוריאל אהרן בן אליהו פרץ ז"ל,
דוד בן סעיד בשארי ז"ל, יוסף בן יחיא נהרי ז"ל, ר' אברהם בן יצחק דאוד טביב זצ"ל,
יפה בת יחיא נהרי ע"ה, תנצב"ה

תפארת בנים

כמסורת מידי שנה בשנה, יוצאים התלמידים אשר מניחים תפילין בכל יום ויום מכיתה ה' ולמעלה,

כמובא בגמרא ובפוסקים, לטיול גיפים כאות הערכה על השתדלותם.

הגיפים הגיעו עד לפתח הת"ת ופתחו את הטיול בתפילה על קברו של מוהר"ר יחיא בסיס זצוק"ל בראש העין (אביו של הרה"ג עזריה בסיס שליט"א), ומשם הפליגו לעמק שילה וסביבותיו, במשך ארבע שעות, והשיבו את התלמידים עד מקום מוצאם.

חכמי תימן

הרב יפת בן דוד חנדלי זצ"ל מגדולי החכמים והמקובלים במחוז שרעב. חברם של גדולי החכמים בשרעב הרב חיים סנואני זצ"ל והרב רצון בן עמרם מנגמי זצ"ל. יחד היו נפגשים מספר פעמים בשנה, ומסמיכים רבנים וכו'. וכן היו מתכתבים ביניהם.

הברכה...

התודה...

לאיש היקר במעלה, אשר הציבור ממנו נפלא, על טרחתו הרבה, ומסירותו לכל שואל ונפנה, ומסייע בהשק ובשמחה, ללא שכר וללא תמורה, אהובינו בחיר עירנו סגן ראש העיר

ה"ה ברק צערי הי"ו יזכה ה' ב"ה להמשיך במפעליו, ולשם שמים יהיו כל מעלליו, ויראעו בעיניו פירות טפוחיו, וימלא השיי"ת כל מאויו, ויהיו תלמידי חכמים כל עולליו, ויאריך ה' ימיו בטוב ושנותיו בגעמים תחת שמי, אנ"י.

הערות. הארות ותשובות לחידות ניתן לשלוח לפקס: 03-9130009 או במייל: Nahari@enativ.com

גני ילדים / תלמוד תורה

"עטרת חיים"

ע"ש המהר"ן ורבו"ק זצוק"ל
לבני תורה ק"ק תימן - אלעד
רח' הרא"ש 2 טל: 03-9097022
בנשיאות ובהכוונת מרן הגאון הרב יצחק רצאבי שליט"א
בראשות הרב אליהו נהרי שליט"א

זה הזמן להוסיף בקדושה, בתורה וביראת שמים טהורה וצרופה, עם שמירת מסורת אבותינו הקדושים.

הודעה בדבר רישום לשנת הלימודים תשע"ט

הננו להודיע לציבור בני התורה כי נפתחה ההרשמה לשנה"ל תשע"ט הבעל"ט

לגני הילדים גילאי 3-4-5 לכיתות התלמוד תורה

יש להצטייד
בצילום ת"ז
של שני ההורים
+ סכח

לרישום:

יש להגיע למזכירות הת"ת רח' הרא"ש 2, או להתקשר לטל: 03-9097022

אין בהרשמה התחייבות לקבלת התלמיד | קבלת התלמיד מותנית באישור ועדת הקבלה

לזש"ק

יובל בן דוד

ורות בת זכריה

לזש"ק

שלום בן יעקב ומירב

טליה בת מנשה